

UPUTE AUTORIMA I SURADNICIMA

Upute o načinu pisanja bilježaka:

Bilješke se ispisuju na dnu stranice i obrojčavaju neprekinutim nizom brojeva kroz čitav tekst rada, i to započinjući brojem jedan.

Brojevi bilježaka u tekstu donose se ovako:

- iza interpunkcijskih znakova .⁴ ,⁷ ?⁹ !⁵¹
- iza zagrada (Prilog - Stepinčevo pismo)¹⁹
- na kraju punog citata:

On reče: „Ako postoje varijante, onda postoje i razlozi za to.“⁹¹

- na kraju djelomičnog (parcijalnog) citata:

Oni će donijeti rješenja, „pratiti problematiku i utvrditi normu“.⁶⁵

Potrebno je da prva bilješka o nekom djelu bude potpuna, tj. da sadržava sve informacije i o autoru i o djelu (dakle: puno ime i prezime, naziv knjige, mjesto izdavanja, izdavač, godina izdavanja). Ostali navodi istog djela mogu biti nepotpuni, ali se uvijek navodi početno slovo imena (ili cijelo ime) i potpuno prezime autora te naslov djela s temeljnim riječima, koji se piše obično (ravnim slovima, ali u navodnicima) ako je članak, a kosim slovima (kurzivom) ako je knjiga. Kada se isto djelo navodi u nekoliko uzastopnih bilježaka, nikad se ne piše „Isto“, nego se uvijek navodi autor i skraćeni naziv djela.

1. Opće napomene:

- ime autora piše se u punom obliku (ne inicijalom), velikim početnim slovom, dalje malim slovima – npr. Ivan

- prezime autora piše se velikim slovima (verzalom) - npr. PERIĆ

- naslov i podnaslov pišu se kurzivom, a odvajaju dvotočkom

- kod zbornika radova naslov se piše kurzivom, kao i sve dodatne informacije

- naslovi članaka pišu se običnim slovima, i stavljaju se u navodnike, a ime časopisa u kojem je članak objavljen u kurzivu

- nakon određenog članka u zborniku ne piše se „u“. Dakle ne piše se: Pero PERIĆ, „Crkva u BiH“ u: Povijest Crkve u BiH (Sarajevo: BS, 2022.), 14-16.

- Podaci o mjestu izdavanja, izdavaču i godini izdavanja stavljaju se u zagradu (Zagreb: Kršćanska sadašnjost, 2001.). Iza tih podataka dolazi iza zgrade zarez ako slijedi navod stranice ili stranica (Zagreb: Kršćanska sadašnjost, 2001.), 65-84.

- kod prvog citiranja navode se pojedini nizovi (npr. Dokumenti 117; Metanoja 5 ...); nizovi se međusobno odvajaju točkom sa zarezom.

- mjesto izdanja: više mjesta odvaja se dugom crticom s razmacima (–) a navodi se samo prva tri mjesta; isto pravilo odvajanja vrijedi i kad se navodi više autora

- iza mjesta izdanja stavlja se dvotočka, a iza izdavača zarez (Zagreb: Kršćanska sadašnjost, 2001.)

- iza godine se stavlja točka

- navodi se samo broj stranica, bez kratice „str.“; isto vrijedi i za stupce

- kratica za broj se navodi: „br.“

- urednik ili priređivač (ponekad se u tom smislu navodi i izdavač) navode se kraticom „ur.“, bez obzira na kojem je jeziku djelo objavljeno; a) kod zbornika radova s više autora urednik se navodi ispred naslova (kao i autor; ime malo, prezime verzalom), te se iza prezimena u zagradi stavlja kratica „(ur.)“; b) kod djelâ jednoga autora koje je uredila druga osoba autor se navodi na početku, a ime i prezime urednika dolazi iza naslova malim slovima te iza prezimena kratica „(ur.)“; u oba slučaja iza kratice „(ur.)“ dolazi zarez

- prevoditelj se navodi

- kod navođenja djela koje je tiskano u više svezaka piše se broj sveska uglavnom rimskim brojem, uz prethodnu oznaku „sv.“. Kratica za svezak („sv.“) se uvijek koristi, a ne koriste se druge kratice, poput „Bd“, „vol.“, „t.“ ...; kad se isto želi navesti kao cjelokupno djelo, iza naslova se piše broj prvoga i zadnjega sveska (sv. 1-3); u slučaju kad je svezak označen dvama brojevima, onda se piše, recimo (sv. 6/2)

- mjesto izdanja piše se u izvornom obliku, kako je navedeno u djelu koje se citira (Roma, a ne Rim; Paris a ne Pariz, Wien a ne Beč ...)

- kada se navode crkveni oci kao autori djela, osobno ime se piše malim, a drugi dio imena velikim slovima (npr. Ćiril ALEKSANDRIJSKI); ispred imena ne piše se „sv.“

- Uvod, Predgovor i Pogovor navode se po istom načelu kao članci u zborniku

- uz djela koja imaju više izdanja navodi se eksponentom (prije godine) oznaka onog izdanja na koje se referira u radu:

- Božo LUJIĆ, Božji tragovi: Biblijska mjesta i događaji (Livno: Svjetlo riječi, 42010.)

2. Pojedinačne napomene

2.1. Pri prvome navođenju nekoga djela, bilješka, bez obzira je li objavljena na hrvatskom ili nekom od stranih jezika, treba ovako izgledati:

•Osoba kao autor:

- Božo LUJIĆ, Božji tragovi: biblijska mjesta i događaji (Livno: Svjetlo riječi, 1996.).

-Aurelije AUGUSTIN, *O državi Božjoj – De civitate Dei*, sv. 2 (Zagreb: Kršćanska sadašnjost, 1996.).

-Toma AKVINSKI, *Summa Theologiae, pars I, q. 1, a. 5, ad 2* (dalje: STh).

•**Više osoba kao autori:**

-Angelo SCOLA – Gilfredo MARENGO – Javier Prades LÓPEZ, *Čovjek kao osoba: teološka antropologija* (Zagreb: KS, 2003.), 11.

•**Osoba kao autor djela koje je uredila druga osoba:**

-Vjekoslav BAJSIĆ, *Granična pitanja religije i znanosti*, Stjepan Kušar (ur.), (Zagreb: KS, 2000.), 25.

•**Poglavlja u knjizi:**

-Marina MILADINOV, „Uvod“, Anselmo CANTERBURYJSKI, *Quod vere sit Deus*, sv. 1 (Zagreb: KS, 1997.), 25.

•**Urednik kao autor:**

-Nediljko A. ANČIĆ (ur.), *Na granicama Riječi: zbornik u čast dr. Drage Šimundže* (Split: Verbum, 2005.).

•**Urednici kao autori:**

-Marin ŠKARICA – Ante MATELJAN (ur.), *U križu je spas: zbornik u čast mons. Ante Jurića* (Split: KS, 1997.).

•**Ustanova kao autor:**

-PONTIFICIUM CONSILIUM PRO LAICIS, *I movimenti nella Chiesa, Atti del Congresso mondiale dei movimenti ecclesiali* (27.-29. V. 1998.) (Città del Vaticano: 1999.).

•**Ustanova kao autor djela koje je uredila druga osoba:**

-VIJEĆE ZA LAIKE HRVATSKE BISKUPSKE KONFERENCIJE, *Mogućnosti organiziranog djelovanja vjernika laika u Hrvatskoj*, Đuro Hranić (ur.), (Zagreb: KS, 2002.).

•**Članci u časopisima** (kod časopisa je potrebno navesti godište arapskom brojkom, i godinu u zagradi): *Bogoslovska smotra* 10 (1980.), 18-35.

•**Osoba kao autor:**

-Ivan KARLIĆ, „Pristupi Isusu Kristu. Usmjerenja suvremene kristologije i Krist u

nekršćanskim religijama“, *Crkva u svijetu* 33 (1998.), 101-121.

•Osobe kao autori:

-Siniša ZRINŠČAK – Gordan ČRPIĆ – Stjepan KUŠAR, „Vjerovanje i religioznost“, *Bogoslovska smotra* 70 (2000.), 233-255.

•Ustanova kao autor:

-COMITATO PREPARATORIO DEL CONVEGNO ECCLESIALE 1985, „In forza della riconciliazione“, *Il Regno – Documenti* 29 (1984.), 610.

•Članci u zbornicima:

-Stipe TADIĆ, „Temeljna obilježja pokreta, zajednica i udruga“, VIJEĆE ZA LAIKE HRVATSKE BISKUPSKE KONFERENCIJE, *Mogućnosti organiziranog djelovanja vjernika laika u Hrvatskoj*, Đuro Hranić (ur.), (Zagreb: KS, 2002.), 719-726.

•Dokumenti crkvenoga učiteljstva (pri prvom se spominjanju navode u bilješki sa svim potrebnim informacijama, uključujući i datum kada je dokument objavljen u izvorniku, a u sljedećim se navođenjima pišu kraticom unutar teksta):

- PRVI VATIKANSKI KONCIL, *Dei Filius. Dogmatska konstitucija o katoličkoj vjeri* (24. IV. 1870.), Heinrich DENZINGER – Peter HÜNERMANN (ur.), *Zbirka sažetaka vjerovanja, definicija i izjava o vjeri i čudoređu* (Đakovo: UPT, 2002.) (dalje: DH).

-DRUGI VATIKANSKI KONCIL, *Lumen gentium. Dogmatska konstitucija o Crkvi* (21. XI. 1964.), br. 8., *Dokumenti* (Zagreb: KS, 1986.) (dalje: LG).

-IVAN PAVAO II., *Christifideles laici – Vjernici laici. Apostolska pobudnica o pozivu i poslanju laika u Crkvi i u svijetu* (30. XII. 1988.), (Zagreb: KS, 1990.), (dalje: CL).

•Leksikoni i rječnici:

-Hans GASPER, „Geistliche Gemeinschaften und Bewegungen“, *Lexikon für Theologie und Kirche*, sv. 4 (Freiburg: VT, 1995.), 386-389.

-Luigi SARTORI, „Carismi e ministeri“, *Dizionario Teologico Interdisciplinare*, sv. 1 (Torino: ELD, 1977.), 504-516.

•Članci u novinama:

-Josip SABOL, „Karizmatski pokreti – snaga u evangelizaciji“, *Glas Koncila*, 30. 10. 2005., 11.

-BENEDIKT XVI., „Discorso ai presuli della Conferenza episcopale tedesca“, *L'Osservatore Romano*, 24. 8. 2005., 5.

-Christoph SCHÖNBORN, „Finding design in nature“, *The New York Times*, 7. 7. 2005.

•Dokumenti i materijali u elektroničkom obliku (u zagradama treba navesti datum nastanka [iza naslova] i datum viđenja dokumenta [na kraju]):

-Walter KASPER, „Informazioni, riflessioni e valutazioni del momento attuale del dialogo ecumenico (23. 11. 2007.)“,

http://www.vatican.va/roman_curia/pontifical_councils/chrstuni/card-kasper-docs/rc_pc_chrstuni_doc_20071123_dialogo-ecumenico_it.html (15. 1. 2008.).

2.2. Pri ponovnome navođenju nekoga djela bilješka treba ovako izgledati:

-kada se isti autor navodi u prvoj sljedećoj bilješci, ponovno se navodi ime i prezime autora, ili samo početno slovo imena (ne piše se: „ISTI“): -Vjekoslav BAJSIĆ

-kada se isto djelo navodi u nekoliko uzastopnih bilježaka, ne piše se Isto. Piše se naslov djela (cjelovit ili djelomičan) tako da se iz naslova dobije uvid o kojem se djelu radi.

npr:

-Vjekoslav BAJSIĆ, *Granična pitanja religije*, 17.

-Siniša ZRINŠČAK – Gordan ČRPIĆ – Stjepan KUŠAR, „Vjerovanje i religioznost“, 233.

Izgled znanstvenoga rada:

Tip slova: Times New Roman

Veličina slova: 12 (tekst); 10 (sažetci i bilješke)

Prored: u tekstu 1,5, u bilješkama jednostruki

Naslov rada: verzal, podebljano

Podnaslov rada: verzal, obično

Naslovi i podnaslovi unutar teksta trebaju stajati samostalno u retku te biti napisani na sljedeći način:

Uvod i Zaključak: *podebljano, bez numeracije*

Glavni naslovi: 1. podebljano

Podnaslovi: 1.1. kurziv, ne podebljano

Podnaslovi unutar podnaslova: 1.1.1. obično